

HUMORISZTIKUS KÉPES KÖZLÖNY.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS
BARTALITS IMRE.

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE: EGÉSZ ÉVRE 2 FORINT.

EGYES SZÁM ÁRA 10 KR.

ELŐFIZETHETNI:
BUDAPESTEN: VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ. VIDÉKEN: MINDEN POSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.
1883.

Teljes számú példányokkal még folyvást szolgálhatunk.

A havonta kétszer megjelenő

czímű

antisemitiko-satyirikus és humorisztikus képes lap

II. ÉVFOLYAMÁNAK

előfizetési ára

egész évre csak 2 frt.

Teljes számú példányokkal, az év elejétől kezdve még szolgálhatunk.

A 12 számból álló I. évfolyam egy frtjával még megrendelhető.

Az I. és II. évfolyamot együtt és egyszerre rendelve meg 2 frt 50 kr.

Az előfizetések — legcélszerűbben posta-utalvány-nyal — a „Füstölő“ kiadótulajdonosához, Bartalits Imréhez, (Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. sz. a.) intézendők.

Abonnements-Einladung

auf den am 1. November 1882 begonnenen
I. JAHRGANG
der einzigen in deutscher Sprache erscheinenden
antisemitisch-humoristisch-satyrischen Monatschrift

REBACH

Ganzjähriger Abonnements-Preis Ein Gulden ö. W.,
doch erklären wir gleichzeitig, nur ganzjährige
Abonnenten annehmen zu können.

Preis der Einzel-Exemplare 10 kr.

Die zweckmässigste und einfachste Art der
Pränumeration ist die durch Postanweisung,
welche an das Administrationsbureau des
„REBACH“ (Budapest, VIII., Eszterházy-
gasse Nr. 12) einzusenden ist.

Probenummern zum Zweck der Verbreitung
des Blattes werden nach Angabe der Adresse
gratis versendet.

Abonnenten-Sammler erhalten nach je fünf Exem-
plaren ein Frei-Exemplar.

Előfizetési felhívás

Istóczy Győző országgyűlési képviselő

„12 RÖPIRAT“

czímű havi folyóiratának

III. ÉVFOLYAMÁRA.

A „12 röpirat“ 1882. október 15-től 1883. szeptember 15-ig terjedő III-ik évfolyami füzetei megjelennek havonként, nagy 8-ad réttü alakban, 2 1/2 — 3 ivnyi tartalommal, minden hó 15-ik napján. Az első füzet 1882. október 15-én adatott ki.

Ugyanis a „12 röpirat“ harmadik évfolyami, egy összefüggő művet képező 12 füzetének egész évi előfizetési ára egy előfizetőnél 4 ft — kr. B szerint tehát kerül a 12 füzet egy-egy előfizetőnek 4 ft. — krba két : 7, 50 . . . . . : 3, 75 .
három : 10, 50 . . . . . : 5, 00 .
négy : 13, — . . . . . : 6, 25 .
öt : 15, — . . . . . : 7, 50 .

öt előfizetőn felül minden további előfizetés szinte csak 3—8 frtba kerül.

A ki öt előfizetést egyszer már beküldött, jogosítva van további előfizetéseket 3 frtjával egyenkint is beküldeni.

A most részletezett árlevegédesi kedvezményekben azonban csakis egész évi előfizetők részesülnek; s azért a fél-évi előfizetési összeg változatlanul 2 ft.

Gyűjtők a következő kedvezményekben részesülnek: A ki öt előfizetőt gyűjt, tiszteletpéldánykép kapja a III-ik évfolyami 12 füzetet;

hét gyűjtött előfizető után pedig megkapja a III-ik és II-ik (vagy e helyett kívánatra az I-ő) évfolyami, összesen 24 füzetet;

tíz gyűjtött előfizető után pedig a III-ik, II-dik és I-ő évfolyami, összesen 36 füzetet nyeri a gyűjtő tiszteletpéldányul; — ekkép a tíz előfizetőt gyűjtő birtokába jutván összesen 36 füzetünknek, a melyekben az európai modern zsidókérdés, első felszínre jutása óta nyomról-nyomra kisérve van.

Egyszersmind pedig a czélból, hogy a mai közgazdasági, társadalmi és politikai viszonyok megértésére, valamint az országgyűlés legközelebbi ülészaka alatt egész hével megindulandó zsidóügyi viták előzményeinek ismeretére nélkülözhetlen szükséges füzetek, egész összeségükben minél könnyebb módon megszerezhetőek legyenek, több évfolyam együttes megrendelésénél a következő nagymérvű árlevegédesít nyújtjuk:

Az I. évfolyami	12 füzet ára 2 frt. —
A II. évfolyami	12 „ 2 „ —
Az I. és II. (együtt megrendelt) évfolyami	24 „ 3 „ 50
Az I., II. és III.	36 „ 6 „ 50

A füzetek bérmentve, keresztkötés alatt küldetnek.

Az előfizetési összegek, legcélszerűbben póstaaltvány útján a „12 röpirat“ kiadóhivatalához, (Budapest, VIII. Máriá-utca 29. sz. I. emelet,) vagy pedig Bartalits Imre könyvnyomdájához (Budapest, Eszterházy-utca 12. sz.) küldendők.

Egyes füzet ára 40 kr.

Im Verlage der EMERICH BARTALITS'schen
Buchdruckerei, Budapest, VIII., Eszterházygasse 12,
erschien und ist um 1 fl. 50 kr. zu beziehen:

DAS JUDENTHUM

IN

OESTERREICH-UNGARN.

EINE

NATIONAL-HISTORISCHE STUDIE

VON

DR. ULRICH VON HUTTEN.

Dieses Buch ist unstréitig dazu berufen, unter allen bisher über die Judenfrage geschriebenen Werken einen der hervorragendsten Plätze einzunehmen. In leicht fasslicher, rein objectiver Weise schildert es mit lebendigen Farben all' das fürchtbare Elend, welches die immer mächtiger werdende Herrschaft des Judenthums über die Völker unserer Monarchie bereits gebracht, indem es zugleich die Mittel angibt, auf welche Art die Judenfrage am zweckmässigsten zu lösen wäre, ohne mit den neuerer Zeit so sehr in Schwung gekommenen Humanitäts- und Toleranz-Theorien in Collision zu gerathen.

FÜSTÖLŐ.

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS ÉS HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN.

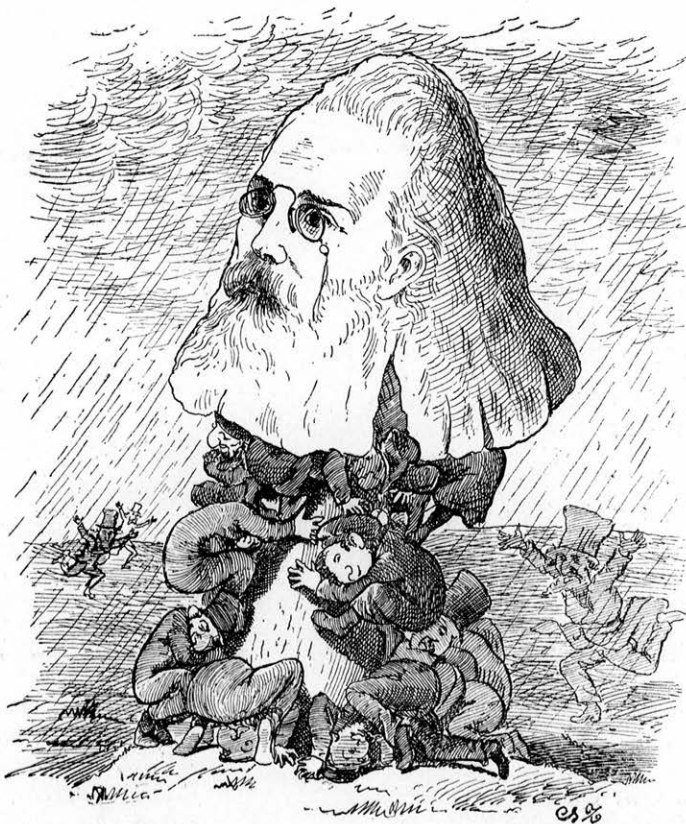
A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS **BARTALITS IMRE** KIADÓ-TULAJDONOS.

ELŐFIZETÉSI ÁR
postal bérmentes szétküldéssel:
Egész évre 2 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCA 12. SZ.

HIRDETÉSEK:
Egész oldal . . . . . 20 frt.
Fél oldal . . . . . 10 frt.
Negyed oldal . . . . . 5 frt.
Kéziratok nem adatnak vissza.

MEZEI ERNYŐ.

MEZEI ERNYŐ.

— Képpel az első oldalon. —

Ő a „növények“ országába tartozik.

Még pedig a „bolondgombák“ közété.

Azon számtalan buja „növény“ közül, mely a központi iroda langyos esője után keletkezik az anyaföld kebeléből, a Talmud erdőjének titkos rejtekében, senkitől nem vetve, csak táplálva, őt választottuk ki, mint egyik legméltóbb ékeséget — a sok közül.

Különben hasznos szolgálatot tesz.

Védernyője ama szegény állatkáknak, kik mindenkor biztos menedéket találnak közelében

Ő ezeket védi, őt meg a — központi iroda.

De most lássuk közelebből.

* * *

Mezei Ernyő, a miskolczi zsidónegyed orsz. képv., a Chewra Kadissa rendés tagja, az „Adjon-lüttség“ főmunkatársa és a rituális bűnöket elutasítani szándékozó zsidó egyesületek kimagasló alakja, stb. stb. Vannak ezenkívül még számos érdemei.

Leginkább kitüntette magát akkor, midőn ernyője alatt rejtőző, ártalmas állatai ellen irtóháborút indítottak, mivel ezek nemcsak a szegény emberek vetéseit pusztíták, hanem éles szerszámaikkal (különben sakterkés) az élő lények ellen is, szunyogként, támadásokat intéztek.

Védi őket, ő pedig magát szintén biztos otalomba helyezi, ama bizonyos titkos és rejtelmes helyekkel ellátott rengeteg erdőben, melynek titkos zúgai fel nem kutathatók, s melynek neve: Talmud. Hajdan nem ily csodálatos „növény“ vala ő.

Mint a „Föv. Lapok“ bizonyítják, vala s z elid kis virág is s édesdeden tudott regélni a vad(nai)nak; — az most szintén az ő erdejében keres magának menekülést.

Tempora mutantur!

Amint érzelmeit, úgy lényét is megváltoztató az idő.

Megforgatá a tiszta-eszlári zsidó éles sakterkését és csepege langyos eső Izrael virányaira; de nem maradt el az igazságnak menydörgő szózata sem, a keblében villámokat hordó igazságtalansággal szemben, mely veszélyessé kezdett válni Izrael népére, és — az állpel lehullott a „virány“ e dísz lakójáról, hogy bemutassa őt nekünk eredeti valóságában.

Az első oldalon van; épen olyan most is, mint régen volt. Csak a „lepel“ hiányzik róla.

A Szent-Istvánnapi kongresszus előhangja.

Távoli földekről,
Messze vidékekről,
Jöjjetek, jöjjetek
Hozzánk seregestől!
Kibontott zászlókkal
Jöjjetek, jöjjetek,
Hogy a magyar földre
Jólétet öntsetek!

Jólétet öntsetek,
És reményt adjatok;
Siróan kiáltnak
Régóta a bajok.
Jöjjön el mindenki,
Minden igaz férfi,
Aki a kesergő
Panaszát megérti.

Sokan, sokan néznek
Azon nap elébe.
Derűt kell, hogy hozzon
Az a magyar ég, ré,
Úgy is elég volt már,
Ég volt a felhő.
Ideje, hogyha a
Jólét napja feljö!

Egyesülni!... Csak így
Állhatni szilárdul!
Egyesülni!... És az
Alap megszilárdul,
Ezt tüzze mindenki
Fel lobogójára!
És a munkálkodást
Siker koronázza!

Távoli földekről,
Messze vidékekről,
Jöjjetek, jöjjetek
Hozzánk seregestől!
Kibontott zászlókkal
Jöjjetek, jöjjetek,
Hogy a magyar földre
Jólétet öntsetek!

Szabolcsi (Weinstein) Maxi zsidó legyább fufangja.

A „Pesti Hírlap“ jeles munkatársa, Szabolcsi (Weinstein) zsidó, ki mikor a saját maga által bevallott és ünnepélyesen vissza is vont hírlapi hazudozásai miatt a „Debreczeni Ellenőr“ szerkesztősége által rebegésigotott, míg a Weinstein névre hallgatott, megint beszéltet magáról. Ő volt a tiszta-eszlári sakter-asszonyosságok az igazságügyminiszterhez betolakodott deputációjának „szónoka“, mely alkalommal elég vakmerő de, hogy Magyarország igazságügyének legmagasabb tisztviselője előtt a nyiregközi törvényszéket aljas hazugságokkal gyanúsítsa. De ki is kapott ezért. A „Függetlenség“ és a „Füstölő“ reá piritottak s bemutaták Izrael e dicső magzatát, mint ugyanazt a Weinstein zsidót, kit a „Debreczeni Ellenőr“ a mult év nyarán szemtelen hazudozásai miatt, melyekben minden tisztesség és lovagiaság fogalmát fohagyababfuzó marokkal arczul ütve, egy tisztességes hölgyet is gyanúsítani és sértegetni nem átalotta, elcsapta. Ez természetesen nem tetszett Szabolcsi (Weinstein) zsidónak, miután hasztalanul szaladgált egyik budapesti lapszerkesztőségéből a másikba, hogy valami hazug nyilatkozatot vegyenek föl tőle, igazi talmudfufanggal sütötte el revolverét, mely lövéssel azonban csak maga magát durrantotta „mauszót“-ra. Felhasználván t. i. a „Debreczeni“ című hírlap felelős szerkesztőjének Hentaller Lajosnak Budapesten való tartózkodását, nyilatkozatát, melyben a „Függetlenség“-et piszkolja s a „Debreczeni Ellenőr“-t is meghazudtolja, nevezett lap zsidókiadójának küldte meg közlés végett, ki is azt a szerkesztőség tudta és beleegyezése nélkül a „Nyilt-tér“-be becsempészte. Erre a „Debreczeni Ellenőr“ a következő nyilatkozatot közölte február 24-iki számában, mely remélhetőleg a kegyelemdőfést megadja a zsidóügy e siralmas champignonjának és megszabadítja a közönséget a zsidó-schornalistika e drasztikomikus alakjának további tolakodása és „Gewalt“-ozásaitól:

„Nyilatkozat.

Szabolcsi Miksa (Weinstein) ur a „Debreczeni“ tegnapi számában a „Függetlenség“ azon állítása ellenében, hogy a „Debreczeni Ellenőr“-től elcsapatott, be akarja bizonyítani, hogy ez nem igaz. Ez a Szabolcsi Miksa (Weinstein) ur privát dolga s nem zavarhatjuk őt a nyilt-térezési kedvtelésében s azon passziójában, hogy sorai a „Debreczeni“ hasábjain szerepeljenek. Az egész ügy tisztázására azonban végszólú ismételve kijelentjük, a mit lapunk mult évi július 19-iki számában is mondtunk, hogy olyan emberrel, ki saját bevallása szerint valótlanul irt, mi szóba nem állunk. Még csak azt emlíjük meg, hogy a lapunk szerkesztője Vértesi Arnold által kiállított és Szabolcsi Miksa (Weinstein) ur által a „Debreczeni“-ben nyilvánosságra hozott elismerő levél m. évi június 6-án kelt, a szóban levő elcsapatás pedig július 19-én (6 héttel később) következett be. Ezzel Szabolcsi Miksa (Weinstein) ur elcsapatási kérdésével egyszer s mindenkorra végeztünk.

A „Debreczeni Ellenőr“ szerkesztősége.“

— Nü, Maxilében, mith mondolsz the ahuz?

Füstkarikák.

Miért nem öl a zsidó disznót es nem él annak husával? — Azért, mert a Talmud csak a gojt parancsolja meggyilkolni, de tiltja a testvérgyilkosságot.

Mikor legbátrabb a zsidó? — Mikor egyedül van.

Miért van legtöbb zsidó-orvos? — Mert ezen a pályán legjobban irthatják ki a kereszténységet.

Bálint gazda töprengései a zsidókérdésről.

— Bak ur a híres vívómester és párbaj „hős“ visszautasította Herman kihívását; csodálatos, hogy nem mer sikra szállani az, aki a „revolver“-t oly kitűnően kezeli.

* * *

— Hermann, hogy kipótolja azt, mit Szalayval szemben elmulasztott, kihívja Bakot. Könnyű ám arra akarni lőni, aki ugysem áll ki.

* * *

— Ney megtámadja a „Füstölő“-t, „Rebach“-ot. S mint ujságot írja ki, hogy mennyire csipősek ezek. Aj-vey, Ney! Hisz ez nem -- neu!

Ad vocem zsidó „hősök“.

Kettő tánt fel egyszerre. Egyik éppen oly vitéz, hős és bátor, mind a másik. Az egyik Bak, a másik Bakdani. Egyik sem lőtt, nehogy bakot löjjenek. Szép jellemvonás a két zsidóban, hogy egyik sem multa fölül a másikat „hősiesség“-ben. Nem akarták egymást megszegyeníteni. Baknak érdemeit legfeljebb az tetéznék, hogy ő nyilt bátorsággal, röviden kimondta, hogy — visszautasítja a párbajt, míg Bakdani elfogadta, hogy bemutassa magát igazi zsidó „hős“-nek. Gondolta magában: Majd értesítjük a dologról a rendőrséget. S ki is rándultak a helyszínére. S ugy történt minden, ahogy előre gondolta azt. A dologról eleve értesült rendőrség már készen várta a feleket, hogy megugrassa őket. Ami meg is történt s most Bakdani önrészesen henczegetheti, hogy: vadlok én edj bátor, edj hűsch, edj lovag, a millen vitéze és ékessége sak leheti az „Adjonlittség“-nek, mert arról én nem tehetek, ha a rendőrség meggátolta a satában engim, a kibíben megvalta az okorat. Ledjél bőske mogomra Chewra Kadissa!

AZ UTÓLSÓ ALAMIZSNA.

Sakter: Nesze neked, Ohránszky! Ha a bajból nem rántsz ki! — Ki! — Ez kell neki!
H—y: (Mint Coriolán, vérző sebbel búcsút mond:)

— Átok reád, sakter! Tőled
 Védő vissza riad.
 Átok reád — eszlári faj —
 Sakterkésed miatt!

Ütvös, Funták — mind jól tudják —
 Tanúk, hogy védtelek.
 S így bánsz velem, ha védni már,
 Gázságod nem lehet?!

(Mig deklamál, a sakter megadja neki a kegyelemdőfést, utolsó alamizsnaképpen, a miért őt minden erejéből, csaknem a végkimerülésig védte, s az új Coriolán megsemmisülve érzi magát.)

Mindig örülni kell annak, amit ingyen adnak.

Táti: Slajmi! máma fagad az a tollu fhosztani.
Slajmi: Mit gandalad the? Nekhüm thanulni khüll, mert khöllönb holnap secundát adja a tanár ör.
Táti: Osthoba khüök vajjol the, hát nem khül-e annak örölni, okhármit odnak nekhd indjen?

Mi köze hozzá.

— Árendás úr, az éjszaka ellopták a Varjú Demeter tehenét.
 — Mi khüzöm hozzá?
 — De azt mondják, hogy maga lopta el.
 — Mi khüze hozzá?

A pár baj.

H—n Oltó: (Lefelé tartja pisztolyát, tünetni akarván, hogy nem tartja méltónak ellenfelére löni.) Nem lövök. — (Magában.) Csak lesz Imrében annyi lovagiasság, hogy ő sem lő még egyszer, ha látja, hogy én sem lövök reá! Így két legyet csapok egyszerre: bebizonyítom először, hogy a nemzeti kaszinóba illő lovag vagyok; másodsor: mi lenne ennél biztosabb mód arra nézve, hogy ép bórrel meneküljek?

PHOLITHIK!

Jó hojd megalkot-
nak
Az uzsora - thör-
vényt,
Ah, az nadjon szük-
ség,
Elismerek önként.
Mivel hojdha néha
Rajtha rajtha értek,
A bönthetés ne-
khem
Thetszés szerinht
mértek.

De hodjha a thürvény
Mogát létre jötte,
Nem is fogtham thübbé
Bósolni fölötthe.
Mert akkhor thürvényes
Jogaimmal élek,
S legfhöllebb ejd másikt
Uzsorástól félek.

Schwindlermeyer Mojsese kalandteljes élettörténete.

— Rémes költői verszet. —

I.

A világra való elindulása.

Nem élt oly boldogan Baucis, Filémon,
Mint Náthán, Rákhellel, bár vala ez démon.
S hogy egymást mily hiven, szeretve szerették,
Bizonyítják a sok apró, nagy csemeték.

Valának pedig már, mintegy huszonhárman,
Hogy alig fértek el egy kicsiny szobában;
Mert az áldás rájuk különösen omlott,
Mindig párosával jöttek a porontyok!

S mindnek vagyon pompás, kitünő étvágya,
Alig jön világra, már a száját tátja.
Bizony, ha Náthánnak nem lenne jó gseftje,
A drágaság miatt mind rakásra veszne.

Alig győzik őket hagymával, retekkel,
De nem is esznek mást, úgy este mint reggel,
Mert ebből képződik a test alkotmánya,
Hogy legyen majd annak bűzös illatárja.

Mivel immár nőnek Náthánnak fiai,
Tanítót szükséges a házhoz fogadni;

Volt is a faluban, volt egy tudományos,
Nosza tehát meg is fogadták a házhoz.

Neve: Türkl Salamon; — göthös salabakter,
Náthánéknál „tonár“, a faluban sakter.
Első oktatását a számtanból kezdte:
„Üt meg hét, ütvenhét“ alapra fektetve.

És a melyik gyerek haladást mutatott,
Hogy hat meg hat teszen épen hatvanhatot,
S hogy egy kiló helyett, lehet mérni — felet,
Az a nagyvilágba „próbálni“ mehetett.

Tartottak rendesen egy házi exáment,
És a melyik jerek ezen dicsón átment,
Annak a jó táti „purtékát“ vásárlott,
S ada neki kilencz falút, kilencz várost

Mojsele jereket épen most vizsgálják,
Mindenhez úgy ért, hogy keresni kell párját.
Táti a butyrot már készíti is neki:
— Ez a nagyvilágot nyakába veheti!

— Nesze, fiam, itt van, a perkli, a gyufa,
Rézgomb és „ezüst“ gomb, pörgettyü, furulya;
S most az ördög vigyen, menj a forgó széllle,
Csak azt ne feledd, hogy mindig: tübbet észszel.

A mámele egy pár könyvet ejtett érte,
A táti nyugtatá, hogy ő is így kezdte.
S elindult Mojsese, felszerelve szépen,

Furulyája immár hallszik az alvógen...
(Folytatása rettenetes lesz.)

Robbanó brittanikák.

Bíróválasztáskor.

Ic zig (szónokol a néphez:) Hát nem fototta el magok-
nak az eszköz, hojd allan bírót okornak megválasztani, a khi
már a dotyiban is ölte? A Székél Mihált okorják magok bíró-
nak, a ki jojtogató is valta thán...

Egy hang (félbeszakítja a szónoklatot.) Te Iczig, hisz'
te is voltál már a dutyiban százszor is.

Ic zig: Hát okhorok én bíró lenni?

Majd mikor megérkezünk.

Megfogadja Pinkelesz zsidó János gazdát fuvarosnak, hat
mértöldnyi utra, két írtét. Természetes, hogy a fuvardíjnál a
lovak nem voltak jobbak. S bár nem volt német János gazda,
mégis, a mennyire lehetett, kimélte lovait, kimélte, egész Pinke-
lesz haragjáig. Mikor elindulni akarnak, Pinkelesz fel akar ülni;
csak hogy ráförméd János gazda:

— Pinkelesz, ne üljön föl a kocsira, nem látja hogy hügy-
nek mögyünk? Inkább segítsön tolni a kocsit!

Nagy fáradság után fölérték a dombra. Pinkelesz ismét
föl akar ülni.

— Ne üljön föl, Pinkelesz — szól megint János gazda,
— inkább gyűjjön, segítsön, a kocsit visszatartani.

No már erre Pinkelesz érzetében annak, hogy gavallér s
hogy fuvardíjat fizet, és hogy ő a herr than Klein, János meg
csak egy paraszt goj, kifakad:

— Nü, János gazda, fülfelé tholok a khacsit, lefelé thar-
thok a khacsit, hát mikhor ülök a khacsira?

— Majd ha megérkezünk, Pinkelesz! — nyugtatá János
gazda teljes komolysággal.

Vigasztalás.

S müle: Mi bajod thátíleben? Miért vodjod oljan szha-
marú?

Ö reg zsidó: Hadj ne szhamarkhadnám, mikhur edj
gaj nyilvánosan az ótezán legazemberezte engümet.

S müle: Sahse bósoljad mogadat azért, thátíleben; ma
már oljan khorban éljük mogunkhat, hojd mindenkhinek meg
szokhták adni az illő thitulus.

KRÓNKA.

FEBRUÁR.

21-én. Két zsidó, Büchler M. és L. 80 frttal tartozott Nagy J. ecsegi parasztagdának; megvették a borát, s azután azt mondták, hogy már most várjon az ára után. Várt is egy darabig, míg beleunt és gyakran felkereste az adósokat, hogy fizetnek meg már azt a 80 frt tartozást. Mégis fizették neki, mint mindjárt kintin. Előbb azonban értésére adták, hogy napal ne háborgassa őket, mert úgy el vannak foglalva, hogy azt sem tudják, mit csináljanak. Jöjjön éjszaka vagy hajnalba. Elment hát Nagy uram éjszaka, vissza se jött többé. Hét esztendő mult el és rájövénik, hogy bizony azt a zsidók találták lesakterolni s elrejtieni kútjok mélységes fenekére. Most foly a nyomozás. A Büchler oraságok egy kissé bár megszeppenve néznek sorsuk elé, de mégsem maradnak vigasz nélkül. A 80 frt hét esztendő alatt az ezer perccentel ki tudja mennyit jövedelmezett? „Annyi kamatot azonban mégis csak behajtott, a mennyi elégséges a vizsgálat félrevezetésére — monologizál Büchler. S így megmenthetjük irhánkat s e mellett megmarad a 80 frt tiszta rebach.“

22-én. Egy szerelmes kereskedősegédnek (zsidó) igen megtetszett a kis E. Regina nagysám, elannyira, hogy — beleszeretett. El is dicsekedett ám az ideállal és szerelmével, ami aztán a rosz nyelvek útján a tátnak is a fülébe került. És a táti a helyett, hogy részvétét nyilvánítaná a szerelmes kereskedősegédnek, pert indított ellene — becsületsértés czimén. S Romeónk elítéltetett. Nem kell tehát csudálkozni, ha a zsidók nem viseltetnek a keresztények irányában szeretettel. Tudják ők, hogy becsületsértést követnének el általa. De bizonyítja ezt ez az eset is.

23-án. Ismét rituális gyilkosság foglalkoztatja a kedélyeket. Még vége sincs az egyiknek, itt a másik. (Arról azonban, hogy az eszlári óta még egy néhány suttymban nem esett, jót nem állunk.) Tisza-Eszlár után Szent-Imre. Amint a szent-imrei rituális gyilkosságot leírja a „Függetlenség“ rögtön neki is rontanak a Csacsádiak. Hogy nem értik az egész dolgot, oly zavarosan beszél az a „Függetlenség“. A leány halva találtott-e, vagy eltűnt leányról van szó? — kérdik csodálkozva. Hej, pedig a „Függetlenség“ olyan világosan kiírta, hogy rituális gyilkosság, s hogy egy „goj“ leánynak neki rontott a sakterkessel egy zsidó. Aztán a hullát a zsidó kútjában megtalálták, s rajta a sebeket; a leány vére kiszivattyuzva stb. Igen természetes dolog, hogy ezt, ha még világosabban van is megírva, a zsidók nem akarják megérteni. A rituális gyilkosságot elkövető sakterek? Azok meg pláne tagadják, hogy még hallottak volna is valamit valaha ily esetről? — Közeledik a maczes-évad: keresztények vigyázzatok!

Avasmegyei zsidó nagyságok.

IV.

Eimlerfi Szepi.

Szereplését a katonai pályán kezdte, a kereskedelmi téren folytatja és valószínűleg mint hírneves II. Mózes, Palesztinában fogja befejezni.

A katonai pályán sokszor kitüntette magát a — futásban. Ezzel beigazolta, hogy vitészségre nézve a világ első katonája a zsidó! Szepi 12 évi szolgálati idő alatt vitészségével föl is vitte egész a — közlegénységig, és nem egyszer volt a Prófusznak gyámhatósága alatt!

Szepi, miután a Prófusz közreműködésével a hadsereg kötelékeiből szerencsésen kibontakozhatott, árpakereskedő lett Sábészhelyen.

E téren Szepi ismeretségbe és üzleti összeköttetésbe jött a gazdag Reinert sörfőzővel, ez pedig hamar megismerkedett és baráti viszonyba lépett az árpakereskedő ritka szép feleségével. A kölcsönös ismeretség, az üzleti összeköttetés, a szoros baráti viszony, de legkivált a sörfőzőnek a szép zsidó asszony rendelkezésére bocsátott pénztárcája, gazdag emberré tette Szepi zsidót, és oly nagy tekintélyt kölcsönözött neki, hogy már az avasmegyei főmufi asztalához is hivatalos volt — ebédre.

E kitüntetés annyira hatványozta Szepi zsidó hűségét és nagyravágását, hogy már a közel multban II. Mózes szerepére is vállalkozott.

I. Mózes, mint tudva van midőn a Fáraók országában vérző szivvel tapasztalta, hogy a kegyetlen hajduk mily pazarbőséggel osztogatják a lomha dologkerülő zsidóknak a korbácsütéseket, haragjában az egyik ütlegelő hajdút agyonütötte. Szerencsése volt Mózesnek, hogy a szokásos zsidó vitészséggel futásban keresték menekülést, és hogy Jetro gallach leányai elrejtették őt, másként jóformán rudra került volna a bőre!

Szepi zsidó is, a kit a rendkívüli hűség és a szereplési viszketeg II. Mózes szerepére juttatott, Sábészhely egyik kintfő hoteljének kapusgine alatt látván, miként ütlegelik a huzamosb időre szabadságot markos hűsáregények a tiszta-eszlári zsidó nóta élénklése miatt ellenük támadólag föllépő, és pofozkodó Feigelstock und Stinkt zsidót, haragjában botjával úgy ütötte arczul az egyik hűsárt, hogy ezt a vér legott elborította.

Szepi zsidó, e második Mózes, a veszélyes ütés után rögtön meggondolta, hogy szégyen a futás, de hasznos és megfutamodott; azonban a hotel étterem ajtajánál utólré Szepit a hűsárok bunkósbotja, és annyira érintkezésbe hozatott ezt a menekülő Szepi hátával, hogy az ütés következtében elesett. Szerencséje volt Szepink, hogy a pinczerek az asztal alá dugták és elrejtették az üldöző hűsárok szeméi elől, másként aligha ki nem nyujtották volna a pöffeszkedő zsidót!

Eimlerfi Szepi a hotelban vallott kudarcz után sem bontakozott ki hűségéből, sőt azóta erősebben hiszi, hogy ő a sábeszhelyi zsidóknak a II. Mózeze, és ő van arra hivatva, hogy sorosait innét Palesztinába vezesse. Amen.

Eimlerfi Szepi ur! dicső szerep várakozik nagyságodra!
Judenfreund.

Honjodi Ábrahám dololja moghánok

von Horánszky.

Szhiyembül üdvöz-
lök

Jó Horánszky thé-
ged,

Azért a khitónó
Gandalatod végett,

Hojd a saktervé-
dés

Művétabba hadjod.
En is údj theszek,

ha
En Horánszky va-
djok.

Van is benn' valami
Hojdha jabban né-
zek,

Hadd ledjenek ket-
then

Cshak a jász vithé-
zek,

Az is ontig elég,
Bár annyi se volna

Az a jalázathus
Népség hadd lakholna.

Hojd megvethed ökhet,
Az nadjon jól theszed.

Khezdek látni már, hojd
Helyre jün az eszed.

De még azt is láthom,
Hojdha jabban nézek:

The benned legalább
Van böcsöletérzet.

Maczesz.

Simi monologjaiból.

Azt mandják, hojd az ember akkhur medj elűre,
mikhur — halad. Ez nálam van éppen megfordítva:
én akkhur haladok, mikhur — bukom!

* * *

Mentül tübb ember nyogtalankodja mogát vál-
tóim miatt, annál njogodtabb vadjok én.

* * *

Amint fodj a böcsölet, ódj nő oronyaim száma.

A zsidóiskolából.

Mi az igazi magyar neve?

Tanító: Nü jerekek, ki mandja meg neküm, hojd mi
neki az igazi madjar neve, amiböl ti tanultok a leczkhe?

Dalfi jerek. Künf.
Kóbi jerek. Kenf.
Simi jerek. Kinf.

Tanító. Ódj látsjk, hojd edjk se todja, pedig már
edjszer megmandtam. Te sok szomár! Ennek az igazi madjar
neve khönf.

A történelemből

Tanító: Nü, jerekek, mastand fogok nektek madjar-
rázni a történelemből az a híresch kültű, aki valta allan diesű,
hojd edj háboróban a melnek neve: háboró Messzénische, todta
az üvé mozsika ódj penegtetni, hojd az ellenséget a spártaiak
megfotamítottak magoktól. Ez a diesű pedig valtha: Thyrteos.

Khóbi jerek: Professor ór! Hát hojdan lehetete az,
hojd az ellenség megfotamodta mogát, mikhur a Thyrteos csak
mozsikálta?

Tanító: Te szomár! Még azt se todsz? Hát az ellen-
ség paripái tüle — megrémöltek!

A villámhárító.

Tanító: Nü, jerekek, mastand fogok nektek madjar-
rázni, hojd micsada az a villámhárító, akhi megoltalmazza az
épület a menkütül, és akhi semmi edjéb, mint edj khis hedjes
phurtéka.

Dalfi jerek: Professor ór! Hát minekh nem öti a vil-
lám abba a hedjes purtékába bele magát?

Tanító: The szomár! Még azt se thodsz? Hát a vil-
lám féli, hojd megsznrja mogát.

L. F. (Pápcz.) Mindig beválik az, ami jó. S mindig meg-
kapja kiérdemlett sorsát az, ami rossz. Az újabb küldeményből
igen keveset használhatunk fel. A „románcz” technikailag is sok
kifogás alá esik. Hisszük azonban, hogy kapunk öntől gyakran
éltre való dolgokat is. Csak buzgalom! — G. Z. G. (Deveser.)
Kérjük folytatását is; így ítéletet nem mondhatunk. — Csutura.
Egy-kettő jó. Minél többet, minél jobbat, s minél gyakrabban.
— Sz P. (Gyngys.) Az „alaknak” „érdekes rajzolata” együgyü-
ség, nem humor. — Igazy Bernát levele fiához. Valóban páratlan
csodabogár még a papirkosárban is. — Spiczbohler. Nem
közölhető. — Cs L. A rimek nem roszak; egyéb érdeme sincs.
— B-y A-s. Hiába szabadkozott, a „telefon”-ba került. De a
„Hic sum!” nem a papirkosárba. Majd csinálunk vele valamit.
Addig ön is csináljon — egyebet, ha mindjárt „hosszabb szusz-
szal” is. Üdv! — Kurd. A kérdésczég nem zsidó. A másika
vonatkozólag közelebből. — A „Herr fhan Bodf”. Miért hall-
gat? — Judenfreund. Megérkeztek. Egyet mindjárt be is soroz-
tunk. Igen sajnáljuk, hogy az a „Comœdia” annyira terjedelmes,
hogy csakis tetemesen megrövidítve hozhatjuk, ha t. i. nem ké-
sünk meg vele. Röviden kell az effélével elbánni. Amit arra a
czikkre vonatkozólag megjegyez, mi is olyanforma nézetben va-
gyunk, s az illetőt — meglakoltatjuk. Üdvözlétünket! — Vas
katapos. Csak tessék beküldeni a tartalékban levőket is. —
B-ó M-i. Egy pár „lyra” nem akad? — P-p Z-n. (Szat-
már.) Mi lesz azzal az „Arany-Emlék”-kel. Mielőbbi választ ké-
rünk. — M. M. (Léva.) Pompások az adomák egytől-egyig. Csak-
hogy nem ön írta azokat, hanem csak leirta. Egyet mindjárt
lapunk valamelyik közelebbi számából metszett ki, és beküldi
nekünk sajátja képen, a — sajátunkat. — G-r J-s. (Nagy-
Enyed.) Várjuk már régen leveled, de mitsem kapunk. — P. S.
(Dédes.) Levelünk elment. Megérkezett? — L. S. (Nyitra.) Tárt
karokkal várjuk.

Főmunkatárs: HOLLÓ.

A „12 röpirat” és a „Füstölő”
kiadóhivatalai közt az a megállá-
podás jött létre, hogy e két vállalat
együttesen 5 frt évi előfize-
tési áron rendelhető meg.

Kereszények Vigyázatok!

terkészt.

vuklis sakter feni sak-

ceszsz-évd; Libernyeges, a ma-

Itt a zsidó-husvét, a ma-

Kereszények Vigyázatok!

Philantrop.